

NOSTALGICZNE POWROTY

PRZYGNEBIAJĄCY KRAJOBRAZ PÓZNEJ JESIENI ożywiała zszarzała zieleni ozimin i zwarte szyki słupów, złączonych pajęczą siecią elektrycznych przewodów. Ciężkie buciory z uporem miesiły błotnistą ścieżynę. Stary człowiek z trudem człapał po rozmiękłym gruncie.

Zatrzymywał się co chwile, prostował kabłąkowate plecy i wówczas widać było jak bardzo falowała mu pierś, jak ciężko oddychał. Wsparty na sękatym grabczaku, długo tkwił w bezruchu, wpatrzony w bezbrzeźną dal, jakby na jej zamglonych krańcach szukał realiów swojej młodości.

Trudne i jakże odległe były to lata. Niejeden szczegół zatarł się już w pamięci lub stracił na ostrości. Większość jednak pozostała i tkwi uparcie pod jego czaszką...

Westchnął serdecznie dziadek Wawrzyniec, aż zagrało coś w piersi, i ruszył przed siebie. Przystawał raz po raz, by wysapać zmęczenie i kroczył dalej. Znał tę dróżkę jak nikt inny. Pamiętał jej każdy dotyk, nierówność każdą i zwarte kępy nigdy nie koszonej trawy. Ież to już razy przemierzał ten swoisty maraton, by dotrzeć do swojej „termopolskiej fortacyji”, jak pieszczotliwie zwykł nazywać to coś, co było kiedyś jego rodzinnym gniazdem. Było, bo już od dawna nim nie jest. Ale on musi tu przychodzić, bo to wielkie jego pragnienie, silniejsze od wszystkiego, od rozsądku i starczej ostrożności. Tu najlżej mu się oddycha, najsmielej stawia kroki i najmilej wspomina.

Jeszcze trochę wysiłku, jeszcze tylko kilkadziesiąt kroków, które teraz są jakby prężniejsze — i oto już jest. Wszedł w sam środek swoich młodych marzeń i starczych rozpamiętywań. Tutaj każdy krzaczek, każde drzewo jego zasadzone ręką, jakby do niego gadało i żaliło się, że je opuścił.

Chatynka z małymi oknami, stajnia porośla winoroślą i stodola z obszernym przydachem. Pod nim, w kącie, żarna stoją, ta nieodłączna „manufaktura” wieśniaczej zagrody — nie naruszone zębem czasu, jakby czekały na przemiał. Wysłuzone drabiny żniwne wiszą dostojnie pod oknem na drewnianych hakach. Podwórko zarosło trawą, w ogródku chwasty, zdziczałe krzewy i drzewka. Z każdego zakątka tej opuszczonej zagrody pobrzękuje echo dawnej, włościańskiej mitregi, wyznaczanej wschodami i zachodami słotca.

Zadumał się starowina nad despotycznym czasem, którego — jak dotąd — nikt i nic zatrzymać nie potrafi. Pędzi na oślep, jak te przed wieloma laty spłoszone konie na jego polu, których nieokiełznana furia — on to wie najlepiej — była równie groźna, co i wspaniała w swej dzikości. Ech! to dopiero były konie i swojego chowu. Dobrze i do orki i do wózka, gdy na jarmark trza było jechać w paradzie wielkiej i żonkę na tylnym siedzeniu wozic. Kto dzisiaj ma takie konie?

Podreptał w stronę chaty i znów, jak to od lat zwykł czynić, usiadł na jego progu. Tu było mu dobrze, swojsko. Tu latem odpoczywał, jadł, smucił się i marzył, i uktadał plany. A gdy dmuchnęło zimnem, miał w izbie swój zydek i też mity było, gdy ogień pod blachą wesoło strzelał, a na płycie apetycznie skwierczała słonina. Niedostatku w chałupie nie było, choć się nie przelewało. Dzieciaki — a siedmioro ich z wierną Honoratą spłodził — głodne nie goniły i odzienie miały. Do szkoły wszystkie posyłał, a później rzemiosła kazał się wyuczyć, bo wszyscy z gospodarki wyżyć by nie mogli. On, Wawrzyniec, światowym był człowiekiem, nie jedno widział i na własnej skórze się przekonał, jak dobrze mieć jakiś fach w ręku. Roboty i szanowania chleba uczył dzieci od maleńkości, to i nie dziwota, że teraz dają sobie radę w życiu.

Najmłodszy, Marcin, na roli został, choć nie podobało mu się to „zabite deskami odludzie” i wywedrował z ojcowizny bliżej świata. Nieopodal, nad rzeczką wybudował murowany dom, budynki inwentarskie, a podwórce betonem wylał. „Postęp musi być” — mawiał chepliwie, chociaż staremu ojcu nie w smak była ta jego betonowa nowoczesność. Cóż że ze ściany woda tryska, z rurki płynie gaz, a kaloryferzy grzeją nawet na ganku, kiedy jemu, Wawrzyniowi, jest tu źle, ciasno i nieprzytulnie. Tęskni za

ciąg dalszy na str. 4

Kosmetyki na każdy dzień
firmy TODAY
w ilościach hurtowych oferuje
„VICTOR” — Jarosław, ul. 3 Maja 9
tel. Łańcut 45-66

G-4158/2

Uwaga, mieszkanki Kańczugi

Wojewódzka Przychodnia Onkologiczna oraz Obywatelski Komitet Zwalczenia Raka w Przemysłu zapraszają 1 XII br. o godz. 16.30 do kina „PIAST” na prelekcję „Profilaktyka, rozpoznawanie, leczenie schorzeń nowotworowych sutka”, zaś 2 XII br. w godz. 10-14 na badania do miejscowej przychodni rejonowej.

Dodatkowe informacje można uzyskać telefonicznie 30 XI br. od godz. 14 do 16 dzwoniąc na numer 69-81 w Przemysłu.

TYGODNIK REGIONALNY

Z Y G I E P R Z E M Y S K I E

ukazuje się od 8 XI 1967 r.

Nr48 (1196) 28 LISTOPADA 1990 r. Cena 600 zł

Zdejmowanie dyrektora...

(spór o metodę)

8 listopada br. lek. BOGUSŁAW DAWNIS, dyrektor Wydziału Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego, a zarazem lekarz wojewódzki, napisał do lek. JANA WITKIEWICZA, dyrektora Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego: „Na podstawie art. 70 § 1 Kodeksu Pracy odwołuję Pana ze stanowiska dyrektora WSZ w Przemysłu z dniem 15.XI.1990 r. Równocześnie informuję, że odwołanie niniejsze nie powoduje rozwiązania pracy i w dalszym ciągu będzie Pan pełnić funkcję Ordynatora Oddziału Ocznego w WSZ w Przemysłu”.

Przełożony dyrektora szpitala nie uznał za stosowne nawet napomknąć, co go skłoniło do podjęcia takiej decyzji, powołał się jedynie na jeden z paragrafów Kodeksu Pracy, który mówi: „Pracownik zatrudniony na podstawie powołania może być w każdym czasie — niezwłocznie lub w określonym terminie — odwołany ze stanowiska przez organ, który go powołał”. Lek. J. Witkiewicz był dyrektorem powołanym, a zatem szef Wydziału Zdrowia UW — jako organ powołujący — mógł go odwołać.

Lek. B. Dawnis nie chciał rozmawiać ze mną o tej sprawie i odesłał do JANUSZA CZARSKIEGO, rzecznika prasowego wojewody. Ten, pytany o motyw odwołania dyrektora szpitala powiedział, że z tego co wie od lekarza wojewódzkiego wynika, że do Wydziału Zdrowia UW docierały opinie mówiące o niezdrowej sytuacji w szpitalu, o znacznym zantagonowaniu załogi, o tym, że dyrektor jest nieuchwytny dla pracowników itp. Sygnały te dochodziły do dyrektora Wydziału Zdrowia UW od szpitalnej „Solidarności” i ten widocznie uznał zasadność owych doniesień, skoro odwołał dyrektora WSZ.

Rzecznik dodał także, że lekarz wojewódzki — odwołując dyrektora WSZ — działał zgodnie z zarządzeniem ministra zdrowia z 2 października br., którego jeden z punktów mówi, że w terminie nie dłuższym niż pięć lat od daty wejścia w życie tego dokumentu, należy przeprowadzić konkursy na stanowiska m.in. dyrektorów szpitali, ordynatorów i naczelnych pielęgniarek. Pod tę swoistą weryfikację nie podpadają ci, którzy te stanowiska objęli po wygraniu konkursu, w ciągu roku przed ukazaniem się owego zarządzenia (nota bene zarządzenie to oprotestowała Federacja NSZZ Pracowników Służby Zdrowia w piśmie do rzecznika praw obywatelskich).

Konkurs istotnie ogłoszono, tylko wiele osób się zastanawia, dlaczego dyrektora Witkiewicza potraktowano w taki sposób — czy nie mógł tej funkcji pełnić do czasu rozstrzygnięcia konkursu? Dyrektor Wydziału Zdrowia UW wykazał się zatem wielką gorliwością w realizacji wspomnianego zarządzenia i okazał zwolennikiem konkursów. Związkowców z Samorządnego Niezależnego Związku Zawodowego Pracowników Służby

Zdrowia WSZ trochę to dziwi zwłaszcza, że pamiętają o konkursie na stanowisko lekarza wojewódzkiego, w którym to lek. B. Dawnis nie zajął nawet II miejsca, ale... powołano go na tę funkcję, bo „Solidarność” wszczęła niemalże nagonkę na zwycięzcę konkursu, gdyż nie był to jej człowiek.

Szpital przeżywa trudny okres — było to wiadomo od dawna, ale gdzie jest dobra atmosfera, gdy brakuje pieniędzy? Szpitalna „Solidarność”, wszelkie zło — tak można sądzić — upatrywała tymczasem w dyrektorzę, stąd jeszcze w ub. r. uchwaliła wobec niego wotum nieufności. Nie mogłem się jednak zapoznać z zarzutami „Solidarności”, gdyż EDWARD REITER, jej przewodniczący uznał, że w tym celu musiałyby się zebrać komisja zakładowa, bo oni działają kolegią. A w ogóle, to jest to chyba niemożliwe, bo teraz rozpoczęła się... walka i oni nie mogą ujawniać swoich argumentów. Powiedział tylko, że zarzutów wobec dyrektora było dużo.

Gdy opozycja „Solidarności” w stosunku do dyrektora szpitala stawała się coraz ostrzejsza, drugi związek zwrócił się 4 września br. do lekarza wojewódzkiego z prośbą o zapoznanie go z zarzutami kierowanymi pod adresem dyrekcji szpitala. Z początkiem października otrzymał odpowiedź, że „główny zarzut to nieudolność w zarządzaniu kadry kierowniczej Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego”.

Dzień, czy dwa przed odwołaniem szefa szpitala, dyrektor Dawnis był na zebraniu szpitalnej „Solidarności”, z braku czasu (?) nie skorzystał jednak z zaproszenia EDWARDA SZORA, przewodniczącego drugiego związku i nie wstąpił do jego siedziby, by chociaż chwilę porozmawiać z tamtymi związkowcami...

Gdy odwołanie dyrektora WSZ stało się faktem, SNZZ PSZ WSZ poczuł się zlekceważony i 12 listopada br. uchwalił wotum nieufności lekarzowi wojewódzkiemu. Liczy ono sześć punktów, a związkowcy zarzucają dyrektorowi Wydziału Zdrowia UW m.in. nie liczenia się z ich głosem i uzgadnianie decyzji jedynie z „Solidarnością”. W konkluzji związek żąda anulowania odwołania dyrektora WSZ, bo ono winno być uzgodnione z Radą Szpitala i przedstawicielami załogi wybranymi wg. ustalonego klucza.

15 listopada do Przemysłu przyjechał lek. WOJCIECH GUGLAS, przewodniczący Rady Krajowej Federacji NSZZ Pracowników Służby Zdrowia, który wraz z przedstawicielami SNZZ PSZ WSZ był u wicewojewody WIEŚŁAWA WINIARZA. Spotkanie to zakończyło się na wzajemnym przedstawieniu racji i na... zostawieniu problemu dla wojewody JANA MUSIAŁA, który tego dnia

ciąg dalszy na str. 3

Wojewoda przemyski
ogłasza konkurs na stanowisko

DYREKTORA

WYDZIAŁU GEODEZJI, KARTOGRAFII I GOSPODARKI GRUNTAMI URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO W PRZEMYŚLU

Kandydaci przystępujący do konkursu powinni spełniać następujące warunki:

- wykształcenie wyższe techniczne (geodezja i kartografia)
- dobry stan zdrowia

Kandydaci zobowiązani są do złożenia następujących dokumentów:

- zgłoszenie do konkursu
- kwestionariusz osobowy i dwie fotografie
- odpis dyplomu ukończenia studiów wyższych
- życiorys z odpisem dotychczasowej działalności i osiągnięć zawodowych
- świadectwo zdrowia

— opinie zawodowe za okres pracy na stanowiskach samodzielnych i kierowniczych

Oferty wraz z dokumentami należy składać pod adresem: 37-700 Przemysł, plac Dominikański 3, Wydział Organizacji i Nadzoru — z dopiskiem na kopercie „KONKURS” w terminie 14 dni od daty ukazania się ogłoszenia w prasie.

Postępowanie konkursowe przeprowadzi komisja konkursowa powołana przez Wojewodę Przemyskiego.

O TERMINIE KONKURSU KANDYDACY ZOSTANĄ POWIADOMIENI INDYWIDUALNIE.

K-253

SPRZEDAŻ

KUPNO

SPRZEDAM „FSO-1500” (1987 i 1985) oraz „Fiata 126p” (1979). Przemysł, Grunwaldzka 50a/4, tel. 12-12, wewn. 645. G-774

SPRZEDAM „Żuka skrzyniowego” po remoncie kapitalnym. Przemysł, Opalińskiego 19/41, tel. 12-15, wewn. 286. G-776

SPRZEDAM domek jednorodzinny z budynkiem gospodarczym i ogrodem 46 arów — w rozliczeniu mieszkanie własnościowe w Przemysłu. Wiadomość: Przemysł - Lipowica, ul. Wysockiego 20a. G-777

SPRZEDAM „FIATA 126p” (1985). Przemysł, tel. 40-61, wewn. 11. G-779

SPRZEDAM „Poloneza” po wypadku. Jarosław, Zbożowa 5/13, tel. 40-51, wewn. 150 do 15-tej. G-780

SPRZEDAM „Simsona S”. Lipa 25, gm. Bircza, Lechowicz. G-781

CZĘŚCI zamienne i blacharkę „FSO-1500” — sprzedam. Przemysł, Pułaskiego 3, tel. 73-29. G-782

SPRZEDAM kredens pokojowy antyk, odtwarzacz „TOSHIBA”. Przemysł, tel. 12-13, wewn. 342. G-783

SPRZEDAM „BMW 320” (1978) oraz nowego „Żuka - składaka”. Przemysł, tel. 33-52 (wieczorem). G-785

SPRZEDAM działkę budowlaną w Przemysłu. Przemysł, tel. 29-46. G-786

SPRZEDAM „Volkswagena Golfa” - 1100”. Przemysł, tel. 63-83. G-787

WARTEBURGA (1986) po wypadku — sprzedam. Przemysł, tel. 127-76. G-789

KUPIĘ stary motocykl, skuter lub samochód. Przemysł, tel. 32-78. G-761/2

SPRZEDAM „NYSE”. Buszkowice 168. G-792

SKLEP ABC w Przemysłu, ul. Małsza 2, poleca zamki błyskawiczne, zegary, nierdzewne zlewozmywaki francuskie. G-790

WYTNIJ — ZACHOWAJ !

PRZEDSIĘBIORSTWO ZAGRANICZNE
„AGROHANS”
HURTOWNIA ARTYKUŁÓW SPOŻYWCZYCH
JAROSŁAW, ul. Poniatowskiego

posiada i oferuje
w ciągłej
całorocznej sprzedaży:

- ARTYKUŁY SPOŻYWCZE — ryż, makarony, herbata, kawa, margaryny i inne
- OWOCE POŁUDNIOWE — świeże, suszone, w puszkach
- NAPOJE ● SOKI
- WYROBY CZEKOLADOWE

Zapraszamy codziennie

w godz. od 7 do 15, tel. 53-42

Większe ilości towarów dostarczamy własnym transportem.

RÓWNOCZEŚNIE ZAPRASZAMY NA ZAKUPY DO SKLEPU FIRMOWEGO:

Jarosław, ul. Grunwaldzka 14.

Biuro przedsiębiorstwa — Jarosław, ul. Przemysłowa 13

K-249/6

WOJEWÓDZKA DYREKCJA DRÓG MIEJSKICH W PRZEMYŚLU

informuje, że od 2 grudnia 1990 r. zostaje wprowadzona zmiana organizacji ruchu na trasie 4E-40 na terenie m. Przemysła od ul. Krakowskiej do ulicy Lelewela.

Przejazd odbywać się będzie w kierunku:

- Medyki ulicami Armii Krajowej, Paderewskiego, Okrzei, Lelewela;
- Krakowa jak dotychczas ulicami 3 Maja, Sobieskiego — jako jednokierunkowa.

Ponadto następuje zmiana tras komunikacji miejskiej.

Informacji udzielają:

RBDM — tel. 26-94

WDDM — tel. 44-60

MPK — tel. 30-44

K-252

Krzyżówka

Pozłomo: 3) zniszczenie, likwidacja, 6) zarys czegoś, 7) wydarzenie małej wagi, 8) ptak nurkujący, 11) hazardowa gra w karty, 15) niejeden w Warszawie, 16) posłannictwo, 17) partia towaru stanowiąca część większej całości, 21) imię męskie, 22) pruski starosta, 23) syn Dedala.

Płonowo: 1) Morus z angielska, 2) zbocze góry, 3) okrągły kołnierzyk, 4) dzida, włócznia, 5) miejsce akcji „Iliady”, 8) batat, 9) ewolucja narciarska, 10) rysunek; szkic, 12) dopływ Wołgi, 13) gatunek największego przedstawiciela z rodziny lasicowatych, 14) statek rybacki, 18) piłkarski klub Madrytu, 19) monotonia, 20) cecha.

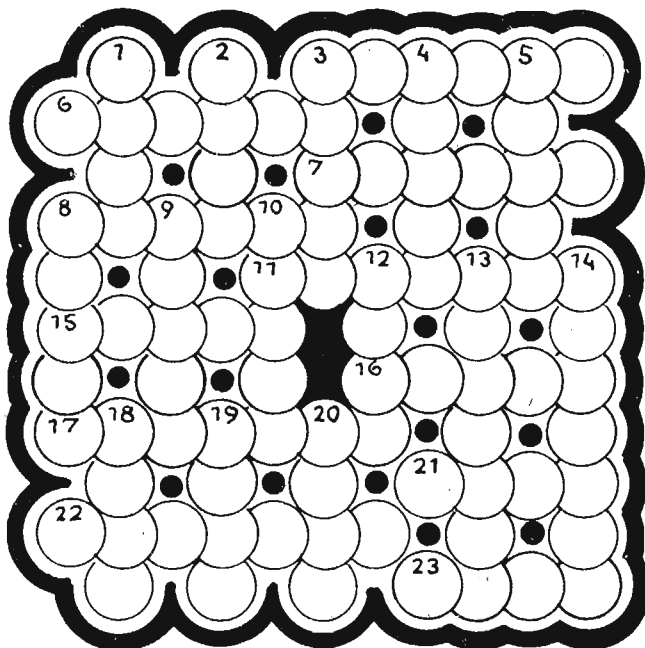
Termin nadsyłania rozwiązań — TYLKO NA KARTACH POCZTOWYCH Z KUPONEM — dwa tygodnie. Prawidłowe rozwiązania wezmą udział w losowaniu nagród pieniężnych.

ROZWIĄZANIE KRZYŻÓWKI Z NR. 44/1192

Pozłomo: ustawa, anion, import, larwa, krzak, Kenia, palto, gitara, konik, Tamara.
Płonowo: maślak, piorun, unia, taper, Warta, zelant, kloaka, elita, Itaka, paka.

Nagrodę autorską otrzymuje Marek Dziedzic z Rzeszowa.

Nagrody pieniężne wylosowali: Jadwiga Filak, Tomasz Tomiak oraz Anna i Andrzej Kulhawcwie — wszyscy z Przemysła.

PRZEDSIĘBIORSTWO ZAGRANICZNE

MECHANIKÓW
SAMOCHODOWYCH
o wysokich
kwalifikacjach.

MECHANIKÓW
SAMOCHODOWYCH

o wysokich
kwalifikacjach.

GWARANTUJEMY
DOBRE WARUNKI
PRACY I PŁACY.

K-254